

Ε. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΙΚ. ΘΩΜΑ, Θ. ΠΑΤΟΥΝΑ, ΑΙΚ. ΣΚΥΛΛΑ, 'Η ζωή
τῶν προγόνων μας στὸ κάτοπτρο κειμένων ἀπὸ παπύρους, Ἔκδ.
Μαθητ. Κοινοτήτων Γ' Λυκείου Θηλέων Λαρίσης, ἀριθ. 2, Λάρισσα 1978,
σχ. 8 μ., σελ. 49.

Τὸ παρὸν τευχίδιον ἐκπονηθὲν ὑπὸ τεσσάρων μαθητριῶν ἀποτελεῖ μίαν μικρὰν χρηστομάθειαν διὰ τὸν βίον τῆς Ἑλληνοφωνοῦσης Αἰγύπτου ἀπὸ τοῦ Γ' αἰ. π. Χ. μέχρι Στ' μ. Χ. Περιλαμβάνει εἴκοσι παπυρικά κείμενα παραληφθέντα ἐξ ἐκδεδομένων συλλογῶν καὶ παρέχει τὸ κείμενον, τὴν μετάφρασιν, τὰ ἀναγκαῖα σχόλια καὶ μίαν βραχεῖαν εἰσαγωγὴν.

Τοιαῦται ἐκδόσεις ἐκλαϊκευτικαὶ ὑπάρχουν πολλαὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ δεκαετηρίδων, εἰς τὴν ἰδικήν μας χώραν ὅμως, τὴν κυρίως ἐνδιαφερομένην διὰ τὸν βίον τῶν προγόνων μας Ἑλλήνων ἢ Αἰγυπτίων «Ἑλληνιστῶν», δὲν γνωρίζω καμμίαν ἐκλαϊκευτικὴν ἔκδοσιν, διὸ καὶ ἡ προσφορὰ αὕτη τῶν φιλοτίμων μαθητριῶν τοῦ Γ' Λυκείου θηλέων Λαρίσης εἶναι ἀξίεπαινος.

Καὶ εἶναι ἀξία ἐπαίνου καὶ ἐξάρσεως ἢ προσπάθεια αὕτη διὰ δύο λόγους. Πρῶτον διότι παρουσιάζεται ἡ προσπάθεια ὁμαδικῆ τῆς μαθητικῆς τῶν κοινότητος. Καὶ αἱ μαθητικαὶ κοινότητες ἐκ δημοσιογραφικῶν πληροφοριῶν εἰς μερικὰ σχολεῖα τῆς χώρας ἔδειξαν σημεῖα πολυπραγμοσύνης καὶ ἐκτροπῆς ἐκ τῶν ὁρίων τοῦ προορισμοῦ τῶν καὶ τῆς ἀναμείξεως τῶν εἰς ἔργα ἄλλότρια, ἐξερχόμενῃ τῆς μαθητικῆς ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας. Δίδει λοιπὸν χαρὰν μεγάλην ὅτι αἱ μαθήτριαι τοῦ Γ' Λυκείου θηλέων Λαρίσης ἐπεδόθησαν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἰς ἔργα μελέτης καὶ ἐρεύνης καὶ παρουσιάζουν ἓνα διὰ τὰς δυνάμεις τῶν λίαν ἱκανοποιητικὸν δημοσίευμα μὲ ἐνδιαφέρον περιεχόμενον. Ὁ δεῦτερος λόγος πρὸς ἔπαινον εἶναι ἡ σοβαρότης καὶ μεθοδικότης μὲ τὴν ὁποίαν ἐπελήφθησαν τῆς ἐκλογῆς, σπουδῆς, διερευνήσεως, ἐρμηνείας καὶ ὑπομνηματισμοῦ τῶν ἐπιλεγέντων πρὸς παρουσίασιν τεμαχίων ἐν προσπάθειᾳ ἀτομικῇ καὶ συλλογικῇ. Τὸ ἀποτέλεσμα παρέσχεν ἀσφαλῶς ἱκανοποίησιν εἰς τὰς μαθητρίδας καὶ εἰς τὴν τάξιν τῶν, καθὼς καὶ εἰς τοὺς γονεῖς τῶν, εἰς τοὺς διδασκάλους τῶν καὶ εἰς τὸ σχολεῖον τῶν, θὰ δώσῃ δὲ εὐχαρίστησιν καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ βιβλίου. Ἰκανοποιεῖ φυσικὰ καὶ ὅλους τοὺς ἐνδιεφερομένους διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν Ἑλλήνας, διότι διαπιστοῦται ὅτι τὸ σχολεῖον δύναται νὰ ἐργάζεται ἀποδοτικῶς.

Ἡ περίπτωσις εἶναι πολὺ ἐνδεικτικὴ διὰ τὸ πῶς ἡμπορεῖ νὰ στρέψῃ ὁ καθηγητὴς τὴν προσπάθειαν τῶν μαθητῶν του εἰς τὴν χαρὰν τῆς δημιουργικῆς ἐργασίας, ὅταν ὁ ἴδιος ἀνησυχῇ καὶ ἀναζητῇ νὰ κάμῃ κάτι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὕτην. Καὶ εἶναι ἀξιοσημεῖωτον ἐδῶ ὅτι τὸ πῦρ τοῦ ζήλου εἰς τὰς μαθητρίδας ἐδόθη ἀπὸ τὸν τυχαίως ἀπασχολήσαντα τὴν τάξιν (λόγω ἀπουσίας τοῦ διδάσκοντος) λόγιον διευθυντὴν τοῦ Λυκείου κ. Κ. Τρυφερούλην, ὁ ὁποῖος ἔχων ὑποστῆ τὴν μαγεῖαν ἀπὸ τὴν ἀμεσότητα τῶν ἐντυπώσεων, πού δίδουν τὰ παπυρικά κείμενα, ἐσκέφθη νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν τάξιν μὲ δείγματα αὐτῶν. Καὶ αὐτὰ κατέθελεν τὰς μαθητρίδας καὶ τὰς ἐκέντρισαν εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπέβλεψε καὶ καθωδήγησεν ὁ καλὸς λυκειάρχης.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ